

Prima Pagină > ... > Proceduri Judiciare > Cauze Civile > Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:
Transmiterea Oficială a Documentelor > Hungary

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Ungaria

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

În conformitate cu Legea CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă (*A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Törvény*, în limba maghiară) (denumită în continuare „Codul de procedură civilă”), cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege, actele judiciare i se notifică destinatarului prin poștă, în conformitate cu legislația privind notificarea sau comunicarea actelor oficiale. Destinatarii pot, de asemenea, să ridice de la grefă actele care le sunt adresate, pe baza prezentării unui act de identitate. În cazul în care se prevede posibilitatea sau obligația comunicării electronice a actelor, acestea sunt notificate sau comunicate prin mijloace electronice.

De asemenea, vă rugăm să consultați secțiunea [Prelucrarea automată](#).

Scopul notificării sau comunicării actelor oficiale este de a informa destinatarii cu privire la conținutul actelor, dar într-un mod care să le permită, de asemenea, expeditorilor să dovedească faptul că actele le-au fost transmise destinatarilor. Trebuie să se poată face dovada actului în sine, a datei sale și a rezultatului notificării sau comunicării. Actele oficiale pot fi trimise prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în special pentru acest tip de serviciu.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

În temeiul Legii CLIX din 2012 privind serviciile poștale (*A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. Törvény*, în limba maghiară) (denumită în continuare „Legea CLIX din 2012”), actele care trebuie notificate sau comunicate în mod oficial sunt cele în cazul cărora trimiterea/notificarea sau comunicarea (tentativa de trimitere/notificare sau comunicare) sau data la care se face trimiterea/notificarea sau comunicarea are consecințe juridice prin lege, cele care oferă baza pentru calcularea termenelor legale sau cele clasificate prin lege ca acte oficiale.

În temeiul Codului de procedură civilă, în acțiunile civile, trebuie notificate sau comunicate următoarele acte următoarelor persoane:

- hotărârile și ordonanțele judecătorești - părților;
- deciziile luate în cadrul procesului - unei părți care nu a fost citată în mod corespunzător la proces;
- anumite decizii prevăzute în Codul de procedură civilă, luate în cadrul procesului - unei părți care nu s-a prezentat la proces;
- deciziile luate în cadrul procesului - părții vizate de respectiva decizie;

- toate deciziile luate în cursul procedurii - persoanei în interesul căreia au fost inițiate procedurile de către procuror sau de către persoana autorizată să introducă o acțiune.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Instanța și prestatorul de servicii poștale sau de servicii de încredere sunt responsabili de notificarea sau comunicarea actelor, în conformitate cu legislația aplicabilă acestora.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu există o astfel de obligație.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Adresa de domiciliu a persoanelor fizice:

În Ungaria, [Biroul secretarului de stat adjunct însărcinat cu ținerea registrului](#) din cadrul Ministerului de Interne (*Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért Felelős Helyettes Államtitkársága - BM NYHÁT*), în limba maghiară) ține registrul central al adreselor. Prin consultarea acestui registru se poate obține adresa unei persoane fizice identificate în mod individual. Cererile de consultare a registrului pot fi depuse de persoane fizice sau juridice sau de entități fără personalitate juridică, cu condiția să își justifice cererea și să ofere temeiul juridic al utilizării datelor.

Cererea poate fi depusă personal la orice birou districtual sau în străinătate, la reprezentanța diplomatică maghiară ([magyar külképviseleti hatóságnál](#), în limba maghiară) în a cărei rază teritorială se află adresa rezidențială străină.

O cerere scrisă poate fi depusă personal la orice birou districtual. Dacă datele solicitate nu sunt disponibile la biroul districtual, atunci

- cererile autorităților publice și cererile de obținere a datelor formulate de către autoritățile publice se pot depune la BM NYHÁT, Departamentul pentru evidența și gestionarea populației, secția de asistență juridică internă (*BM NYHÁT Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály Belföldi Jogsegélyügyek Osztály*), adresa poștală: 1476 Budapesta, Pf. 281;
- toate celelalte cereri ale solicitanților, care nu se încadrează în categoriile de mai sus (de exemplu, persoane fizice, societăți) se pot depune la Departamentul pentru relații personale și supravegherea documentelor (*BM NYHÁT Személyes Ügyfélszolgálati és Okmányügyeleti Főosztály*), adresă poștală: 1553 Budapesta, Pf. 78;
- o cerere scrisă poate fi depusă în străinătate la reprezentanța diplomatică maghiară ([magyar külképviseleti hatóságnál](#), în limba maghiară) în a cărei rază teritorială se află adresa rezidențială străină.

Cererea trebuie să conțină următoarele informații:

- datele solicitantului sau reprezentantului acestuia: nume, adresă, sediul social sau sediul principal al activității;
- enumerarea exactă a datelor solicitate;
- scopul utilizării datelor;
- datele de identificare necesare pentru a identifica persoana care face obiectul cererii (nume, locul și data nașterii, numele mamei) sau numele și adresa rezidențială cunoscută de solicitant (denumirea localității, strada, numărul locuinței).

Actele care trebuie depuse împreună cu cererea:

- actul care justifică temeiul juridic al utilizării datelor;
- dovada împuternicirii reprezentantului autorizat, în cazul în care aceasta nu este disponibilă în registrul de dispoziții. Împuternicirea trebuie să fie încorporată într-un act autentic sau într-un act privat care reprezintă elemente de probă concludente sau să fie consemnată într-un proces-verbal.

Cu excepția cazului în care implică contrariul, împuternicirea se întinde asupra tuturor declarațiilor și acțiunilor referitoare la cazul de față.

În cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea sau conținutul unui act de origine străină, autoritatea solicită clientului să prezinte un act autentic recertificat întocmit în străinătate.

În cazul în care clientul furnizează o traducere autorizată a unui act întocmit într-o altă limbă decât limba maghiară, anexată la respectivul act, autoritatea acceptă traducerea acestuia.

Desfășurarea procedurii face obiectul unei taxe ulterioare pentru servicii administrative:

- pentru furnizarea de date referitoare la 1-4 persoane: 3 500 HUF.
- pentru furnizarea de date care implică 5 sau mai multe persoane: numărul de persoane implicate în furnizarea de date înmulțit cu tariful per articol, tariful fiind: 730 HUF/articol.

În cazul cererilor depuse din străinătate sau prin intermediul reprezentanțelor diplomatice maghiare acreditate în țara de reședință a solicitantului, taxa trebuie plătită ulterior sub forma unei taxe consulare, la reprezentanța maghiară competentă.

Întreprinderi:

În cazul societăților, cele mai importante date din registrul comerțului, inclusiv adresa, sunt disponibile gratuit la următorul site internet, în limba maghiară: <https://www.e-cegjegyzek.hu>.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Ministerul Justiției primește de la agențiile de transmitere cereri de stabilire a adresei destinatarului în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor. A se vedea pentru informații punctul 4.2 în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

În temeiul Decretului guvernamental nr. 335/2012 din 4 decembrie 2012 de stabilire a normelor de reglementare a serviciilor poștale și a notificării sau comunicării actelor oficiale [[335/2012. \(XII. 4.\) Korm. Rendelet](#), în limba maghiară] (denumit în continuare „Decretul guvernamental nr. 335/2012”), prestatorul de servicii poștale notifică acte oficiale, trimise cu confirmare de primire, prin înmânarea lor personală destinatarului sau unei alte persoane autorizate de acesta.

Un act oficial nu poate fi notificat sau comunicat următoarelor persoane: unui destinatar ocazional, pe baza unui contract specific încheiat cu expeditorul sau a unei dispoziții speciale în condițiile generale ale contractului; unui angajat sau unui membru al organizației în timpul livrării la sediul organizației sau la alte spații deschise traficului de clienți; unei persoane fizice angajate la recepție, dacă acest serviciu este operat de organizație sau locatorului bunului indicat la adresă sau la locul de cazare al destinatarului, în cazul în care acesta este o persoană fizică.

În temeiul Decretului guvernamental nr. 335/2012, prestatorul de servicii face două tentative de notificare poștală a unui act oficial. Dacă prima tentativă de notificare sau de comunicare eșuează deoarece destinatarul sau persoana autorizată de acesta nu este prezent la adresă, prestatorul de servicii va lăsa un aviz poștal, iar actul oficial va putea fi ridicat din punctul de livrare indicat în aviz; o a doua tentativă de notificare sau de comunicare se va face după cinci zile lucrătoare. În cazul în care și cea de a doua tentativă de notificare sau de comunicare eșuează, prestatorul de servicii va lăsa din nou un aviz pentru destinatar, iar actul oficial va putea fi ridicat din punctul de livrare indicat în aviz în termen de cinci zile lucrătoare de la data celei de a doua tentative de notificare sau de comunicare. În așteptarea celei de a doua tentative de notificare, actul oficial poate fi ridicat de la punctul de livrare indicat, pe baza prezentării unui act de identitate. În cazul în care actul oficial nu ajunge la destinatar în termenul indicat în cel de al doilea aviz, în următoarea zi lucrătoare prestatorul de servicii returnează expeditorului actul oficial cu indicația „neridicat”.

În acest caz, în conformitate cu Codul de procedură civilă, actul trebuie considerat ca fiind notificat sau comunicat în a cincea zi lucrătoare de la data celei de a doua tentative de notificare sau de comunicare, cu excepția cazului în care se dovedește contrariul. Notificarea sau comunicarea nu este considerată legală dacă actul a fost notificat sau comunicat unei alte persoane decât destinatarul, iar această persoană era partea adversă sau reprezentantul acesteia în cadrul procedurii judiciare. În cazul notificării unui act de sesizare a instanței sau a unei decizii de fond prin care se finalizează judecata, instanța notifică destinatarul în termen de opt zile lucrătoare cu privire la că actul a fost notificat. Dacă este disponibilă o adresă de e-mail, notificarea trebuie trimisă și prin e-mail.

Destinatarii pot, de asemenea, să ridice de la grefă actele care le sunt adresate, pe baza prezentării unui act de identitate.

Legea LIII din 1994 privind procedurile de executare (*A végrehajtási eljárásról szóló 1994. évi LIII. törvény*, în limba maghiară) („Legea LIII din 1994”) reglementează notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc ca metodă alternativă de notificare sau comunicare permisă în cazul deciziilor de fond care constituie temeiul executării, atunci când prezumția de notificare sau de comunicare a intrat în vigoare, iar partea care are dreptul să prezinte cererea de executare a solicitat în mod explicit acest lucru și a plătit un avans pentru costuri. În temeiul Legii LIII din 1994, un executor judecătoresc poate, de asemenea, să notifice sau să comunice în persoană actele de executare, în conformitate cu legislația specifică. În cazul în care procedura eșuează, actele pot fi notificate sau comunicate în cadrul unei noi proceduri, în conformitate cu normele generale aplicabile notificării sau comunicării actelor oficiale.

Codul de procedură civilă și Legea L din 2009 privind procedura somației de plată (*a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény*, în limba maghiară) (denumită în continuare „Legea L din 2009”) specifică alte cazuri în care se poate aplica notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc.

În plus față de cele de mai sus, în cazurile prevăzute de lege, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată de entități speciale, de exemplu prin intermediul unor membri ai personalului instanțelor (notificarea sau comunicarea citațiilor la procesele civile, în caz de urgență).

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

În temeiul Codului de procedură civilă, se face o distincție între comunicațiile electronice obligatorii și cele opționale.

În temeiul Legii CCXXII din 2015 privind normele generale aplicabile serviciilor administrative și de încredere electronice (*Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. Törvény*, în limba maghiară) (denumită în continuare „Legea CCXXII din 2015”), persoanele care au obligația legală de a utiliza comunicațiile electronice (de exemplu, reprezentanții legali și societățile) trebuie să depună toate cererile la instanță numai prin mijloace electronice, în modul prevăzut în Legea CCXXII din 2015 și în normele metodologice aferente. Instanța, de asemenea, notifică acte prin mijloace electronice.

Părțile care nu sunt obligate să utilizeze comunicarea electronică sau reprezentanții acestora - în cazul în care nu sunt reprezentanți legali, pot, cu excepțiile prevăzute în Codul de procedură civilă - să depună toate actele pe cale electronică, dacă doresc acest lucru, în conformitate cu dispozițiile Legii CCXXII din 2015 și cu normele metodologice aferente. Dacă o parte sau reprezentantul acesteia alege să comunice prin mijloace electronice, instanța îi va notifica toate actele judiciare prin mijloace electronice.

Dacă se optează pentru comunicarea prin mijloace electronice, se asigură contactul permanent cu instanța prin sistemul de servicii electronice. Părțile care optează pentru comunicarea prin mijloace electronice și se confirmă dacă transmiterea actelor respectă cerințele în materie de IT.

Serviciul de livrare securizat garantează, printre altele, că expeditorul va fi notificat cu privire la confirmarea primirii mesajelor sale sau a imposibilității de livrare. Prestatorul de servicii trebuie să îi trimită imediat expeditorului, la adresa de e-mail furnizată, un certificat cu informații privind notificarea sau comunicarea actului.

Pentru actele notificate sau comunicate prin servicii de livrare securizate ar trebui să se acorde cinci zile lucrătoare pentru primire, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. În cazul în care destinatarul nu acceptă livrarea corespondenței în termenul respectiv, dar nici nu refuză livrarea, o a doua notificare îi este trimisă în prima zi lucrătoare care urmează perioadei de cinci zile lucrătoare.

De la introducerea comunicării electronice în dreptul procedural, dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la prezumția de notificare sau de comunicare (detaliată mai jos) se aplică nu numai livrării prin poștă, ci tuturor mijloacelor legale de notificare sau comunicare a actelor, inclusiv mijloacelor electronice.

În cazuri urgente, cererile de chemare în judecată pot fi trimise prin poșta electronică chiar și în absența unei comunicări electronice anterioare.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Metodele de notificare sau de comunicare menționate la articolul 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor nu se aplică.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu au fost specificate condiții suplimentare.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor

de curierat sau prin afișare)?

În temeiul Codului de procedură civilă, în cazul în care locul de reședință al părții nu este cunoscut și actul judiciar nu poate fi trimis prin mijloace electronice ori dacă partea are reședința într-un stat care nu furnizează asistență juridică pentru notificare sau comunicare ori dacă există alte obstacole care împiedică notificarea sau comunicarea sau dacă legea prevede acest lucru, notificarea sau comunicarea trebuie să fie efectuată prin anunț public. Ca regulă generală, instanța poate efectua notificarea sau comunicarea prin anunț public la cererea părții în cauză, cu condiția să existe motive justificate în acest sens.

Anunțul trebuie afișat timp de cincisprezece zile pe site-ul central al instanțelor, pe panoul de afișaj al instanței și al primăriei sau al consiliului local de la ultimul loc de reședință cunoscut al părții. Dacă este disponibilă adresa de e-mail a părții, conținutul anunțului trebuie trimis și prin e-mail.

În conformitate cu Codul de procedură civilă, în cazul în care cererea sau decizia pe fond prin care se finalizează judecata – care trebuie notificată sau comunicată de către prestatorul de servicii poștale – nu se poate notifica sau comunica la adresa indicată de un destinatar al cărui domiciliu, loc de reședință sau sediu social se află în Ungaria – cu excepția cazurilor în care există o prezumție de notificare sau de comunicare și a cazurilor în care imposibilitatea de a notifica sau comunica actul este cauzată de decesul sau încetarea activității destinatarului, iar imposibilitatea notificării sau comunicării nu este cauzată de un motiv aflat sub controlul instanței sau al prestatorului de servicii poștale și care ar fi putut fi evitat – atunci trebuie încercată notificarea sau comunicarea actului și în conformitate cu dispozițiile Legii privind executarea judiciară referitoare la notificarea sau comunicarea prin intermediul executorilor judecătorești, la cererea părții în interesul căreia urmează să fie efectuată notificarea sau comunicarea.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

În cazul notificării sau comunicării prin anunț public, ca regulă generală, trebuie să se considere că actele sunt notificate sau comunicate în ziua a cincisprezecea a afișării anunțului pe site-ul web central al instanței.

În cazul notificării sau comunicării prin intermediul unui executor judecătoresc, dacă notificarea sau comunicarea eșuează, actul nu trebuie considerat ca fiind notificat sau comunicat.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În conformitate cu Legea privind serviciile poștale, prestatorul de servicii și destinatarul pot conveni să nu notifice scrisorile care sosesc pentru destinatar la adresa indicată, ci la o altă adresă. În conformitate cu Decretul guvernamental nr. 335/2012, prestatorul de servicii poștale furnizează informații cu privire la sosirea actelor oficiale adresate unei căsuțe poștale, lăsând un avis în căsuță, chiar dacă actele oficiale respective se adresează căsuței poștale, dar nu îi sunt adresate locatarului căsuței poștale.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În temeiul Codului de procedură civilă, trebuie să se considere că actele judiciare sunt notificate sau comunicate la data tentativei de notificare sau de comunicare, în cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar

din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În cazul notificării sau comunicării în temeiul articolului 18 din regulamentul, prestatorul de servicii poștale din Ungaria nu deține informații conform cărora corespondența primită din străinătate este un act oficial. Prin urmare, nu se aplică normele specifice privind notificarea sau comunicarea de acte oficiale, ci numai normele interne generale aplicabile trimiterilor recomandate (cu confirmare de primire).

În conformitate cu Decretul guvernamental nr. 335/2012, în cazul în care persoana fizică destinatară este absentă de la adresă la momentul tentativei de notificare sau de comunicare, scrisoarea trebuie să fie predată în primă instanță reprezentantului autorizat al destinatarului prezent la această adresă.

În cazul în care, în momentul tentativei de livrare, atât destinatarul, cât și reprezentantul autorizat al acestuia sunt absenți, în conformitate cu declarația unei alte persoane decât destinatarul sau reprezentatul autorizat, scrisoarea poate fi livrată unei alte persoane decât destinatarul prezente la adresa respectivă.

Ruda destinatarului în sensul Codului civil, în vârstă de cel puțin 14 ani, locatorul bunului de la adresa indicată și furnizorul locuinței destinatarului, în cazul în care aceste persoane sunt persoane fizice, vor fi considerați destinatari alternativi.

Prin utilizarea serviciului de corespondență „trimitere către destinatar”, este posibil să se asigure că trimiterea poștală nu poate fi primită de o altă persoană decât destinatarul, ci numai de destinatar sau de reprezentantul său autorizat în persoană.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În cazul în care destinatarul (sau o persoană autorizată de acesta) nu este prezent la adresă în momentul tentativei de notificare sau de comunicare, prestatorul de servicii lasă un aviz prin care informează destinatarul cu privire la faptul că respectivul act este disponibil la un oficiu poștal desemnat. Actul poate fi obținut la adresa respectivă de către destinatar, o persoană autorizată de acesta sau un destinatar alternativ care își are locul de reședință sau de ședere la adresa respectivă. Dacă destinatarul sau o persoană autorizată de acesta nu ridică corespondența până la termenul indicat în aviz, prestatorul de servicii returnează actul ca fiind nelivrat.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Termenul în care documentul este disponibil pentru ridicare este stabilit de prestatorul de servicii poștale. În cazul poștei maghiare acest termen este de zece zile lucrătoare de la tentativa de notificare sau de comunicare. Pentru mijloacele de comunicare, a se vedea punctul anterior.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Dovada scrisă a notificării sau comunicării este confirmarea de primire, care indică rezultatul procedurii de notificare sau comunicare, și anume destinatarul, situația persoanei care primește notificarea dacă persoana în cauză nu este destinatarul acesteia - (de exemplu, calitatea de persoană autorizată), data primirii sau, în cazul nelivrării, motivul care a împiedicat livrarea (de exemplu, un refuz de primire, „nu a fost ridicat”). Prestatorul de servicii poștale returnează confirmarea de primire expeditorului. În cazul unui contract încheiat în acest sens, returnarea confirmării de primire către expeditor poate avea loc în format digital. Dovada notificării sau comunicării poate fi furnizată prin alte mijloace tehnice.

În temeiul Legii CCXXII din 2015, corespondența trimisă în conformitate cu datele de contact oficiale (datele de contact electronice care trebuie notificate de către o organizație comercială și eventual furnizate de o persoană fizică) este considerată a fi fost notificată sau comunicată

(a) dacă prestatorul de servicii care furnizează datele de contact oficiale confirmă primirea scrisorii de către client, în momentul indicat pe certificat;

(b) în cazul în care prestatorul de servicii care furnizează datele de contact oficiale confirmă faptul că destinatarul a refuzat să accepte scrisoarea, la data indicată pe certificatul de refuz sau

(c) dacă prestatorul de servicii care furnizează datele de contact oficiale confirmă faptul că destinatarul nu a primit scrisoarea în pofida a două notificări, în a cincea zi lucrătoare de la data celei de a doua notificări indicate pe certificat.

În cazul datelor de contact electronice care nu sunt date de contact oficiale, este posibil din punct de vedere juridic să se dovedească faptul că notificarea sau comunicarea a fost efectuată și că nu există nicio prezumție de notificare sau de comunicare pentru o astfel de notificare sau comunicare.

În contextul comunicării electronice securizate utilizate de organismele care furnizează servicii electronice de administrare și de organismele cu misiune de serviciu public desemnate de guvern, se consideră că o scrisoare a fost notificată sau comunicată

(a) în cazul notificării sau comunicării în conformitate cu datele de contact pentru comunicarea electronică securizată publicată, în ziua lucrătoare următoare expedierii;

(b) în cazul unui transfer de acte între sistemele de gestionare a actelor, în momentul transferului cu succes al actelor certificate de prestatorul de servicii sau

(c) în cazul în care se utilizează un sistem automat de transmitere a informațiilor care asigură faptul că informațiile furnizate pot fi stabilite *ex post*, fie prin înregistrarea modificărilor, fie în alt mod, la momentul specificat în declarația sau în acordul privind transmiterea informațiilor.

Se consideră că un exemplar pe suport de hârtie produs local la punctul de contact electronic a fost notificat sau comunicat în momentul producerii sale.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În temeiul Codului de procedură civilă, în cazul în care s-a stabilit prezumția de notificare sau de comunicare (și anume în cazul în care destinatarul a refuzat primirea sau nu a acceptat actul în pofida a două tentative de notificare sau de comunicare), destinatarul poate formula o contestație la instanța competentă pentru notificare sau comunicare, pentru motivele prezentate mai jos. Instanța va notifica destinatarului prezumția de notificare sau de comunicare în termen de opt zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a constatării sale sau, în cazul în care instanța ia cunoștință de aceasta doar ulterior, în termen de trei zile lucrătoare de la data la care instanța ia cunoștință de aceasta sau, în cazul comunicării pe suport de hârtie, prin simpla corespondență. În cadrul notificării, instanța va informa destinatarul cu privire la normele care reglementează contestație la prezumția de notificare sau de comunicare și, în cazul unei cereri de chemare în judecată, cu privire la efectul juridic al introducerii acțiunii.

Ca regulă generală, nicio contestație nu poate fi formulată după depășirea unui termen de trei luni de la data la care notificarea sau comunicarea se prezumă efectuată sau de la data notificării sau comunicării. În cazul în care notificarea sau comunicarea ori prezumția de notificare sau de comunicare se referă la un act de sesizare a

instanței, contestația poate fi formulată pe parcursul procedurii, în termen de cincisprezece zile de la aflarea notificării sau comunicării ori a prezumției de notificare sau de comunicare.

Contestația va fi admisă în cazul în care destinatarul nu a putut primi actul judiciar deoarece (a) notificarea sau comunicarea a fost efectuată prin încălcarea legislației aplicabile notificării sau comunicării de acte oficiale sau nu a fost legală din alte motive ori

(b) destinatarul nu a fost în măsură să primească actul din alte motive, care nu au fost menționate la litera (a), din motive independente de voința acestuia.

O contestație împotriva prezumției de notificare sau de comunicare pentru motivele menționate la litera (b) poate fi depusă numai de către persoane fizice.

În cazul în care instanța admite contestația, consecințele juridice legate de notificare sau de comunicare se anulează, iar notificarea sau comunicarea și măsurile și acțiunile procedurale deja întreprinse trebuie să fie repetate, după cum este necesar.

Se poate depune contestație și în cadrul procedurii de executare. În cazul în care hotărârea care trebuie notificată devine definitivă, destinatarul poate -- pe baza motivelor deja descrise -- să depună contestație la instanța care a pronunțat hotărârea în primă instanță în cursul procedurii de executare, în termen de cincisprezece zile de la data la care a aflat de procedura de executare a hotărârii.

Ca regulă generală, instanța poate efectua notificarea sau comunicarea prin anunț public la cererea părții în cauză, cu condiția să existe motive justificate în acest sens. În cazul în care faptele prezentate în cererea de notificare sau de comunicare prin anunț public se dovedesc a fi false, iar reclamantul a avut cunoștința de acestea sau există motive întemeiate pentru a considera că acesta ar fi trebuit să aibă cunoștința de acestea, partea va trebui să plătească cheltuielile de judecată efectuate în legătură cu anunțul public, indiferent de rezultatul procedurii, iar instanța îi va aplica, de asemenea, o amendă.

O hotărâre judecătorească definitivă poate face obiectul unei revizuiri în cazul în care actul de sesizare a instanței sau un alt act a fost notificat sau comunicat părții prin anunț public cu încălcarea normelor aplicabile unei astfel de notificări sau comunicări.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu există nicio cale de atac specifică disponibilă.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Taxele judiciare includ costurile aferente notificării sau comunicării actelor. Prin urmare, partea nu trebuie să suporte aceste costuri separat în cadrul procedurilor judiciare. Singura excepție este notificarea sau comunicarea prin intermediul unui executor judecătoresc în temeiul Legii LIII din 1994, caz în care persoana care solicită

executarea trebuie să plătească în avans costurile aferente. În conformitate cu legea, executorul judecătoresc are dreptul la un onorariu unic de 6 000 HUF și la o sumă forfetară de 1 500 HUF pentru acoperirea costurilor, indiferent de numărul de tentative de notificare sau de comunicare.

În cazul în care procedura de executare este inițiată pe baza actului care urmează să fie notificat sau comunicat, costurile sunt suportate de către debitor. Cheltuielile legate de notificarea sau comunicarea prin anunț public trebuie să fie achitate în avans de persoana care solicită acest serviciu.

Normele privind taxele pentru notificare sau comunicare nu fac nicio distincție în ceea ce privește cererile din partea unui alt stat membru.

■ Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.